

Светска културна и природна баштина

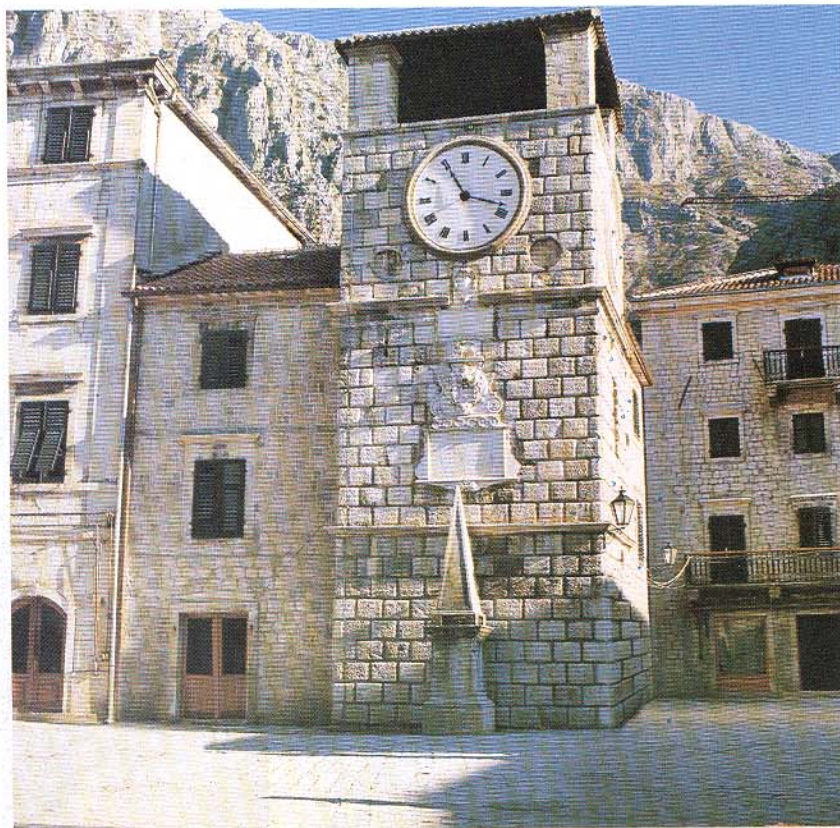
Историјат Котора је буран: првобитно је био грчка колонија, а затим је постао римски Акрувијум. Потом су га населила илирска племена, све до пропасти илирске државе (168. г. п. н. е.), када је пао под римску, а затим под византијску власт (476). Припадао је српској држави у периоду од средине IX века до 1168. године и од 1186. до 1371. године. Извесно време је био и самостална република, од 1391. до 1420. године, а онда је пао у руке Млетачка Република је пропала 1797, а Котором су и даље владали различити господари: Аустрија (1797-1806), Русија (1806-1807), Француска (1807-1813) и изнова Аустрија (1814-1918). Априла 1941. окупирали су га Италијани, ослобођен је 1944. и од тада припада Црној Гори.

На Листи светске културне и природне баштине Унеска налазе се следећа културна и природна добра СР Југославије: Стари Рас и Сопођани, национални парк Дурмитор и природна, културна и историјска целина Котора, уписани 1979. године, и манастир Студеница, уписан 1986. године.

КОТОР, град и лука у југоисточном делу Бококоторског залива, захваљујући историјском значају овог подручја и својим знаменитостима, 1979. године уврштен је на Листу светске баштине. Привукао је пажњу светске јавности необичним спојем културно-историјског блага (цркве, тврђава, стара здања), специфичног географског положаја (котлина – контраст између планина и мора) и посебне микроклиме (велики број ваздушних и морских струја).

Највећа знаменитост Котора је Стари град са више историјских споменика. Међу њих спадају остаци ранохришћанске базилике (IV-VIII в.), катедрала Светог Трипуна са ризницом (1166), бројне цркве (међу којима се истиче црква Светог Луке из 1195. године), романичке, готичке, ренесансне и барокне грађевине. У овом граду смештени су и Поморски музеј, Државни архив, Виша поморска школа, Завод за биологију мора.

• Катедрала св. Трипуна у Котору • Сат кула у Котору • Рођење Богородице, детаљ фреске из манастира Сопођана • Дурмитор • Манастир Дечани • Манастир Студеница • Биоградска гора

Нови предлози који су упућени Унеску су манастир Дечани (предложен 1993) и Биоградска гора (предложена 1996).

Постоји и Прелиминарни списак добара Југославије за упис у Листу, који чине: културна добра – Ђердап (Лепенски Вир, Трајанови споменици), Гамзиград (касноантички царски дворцац Фелиц Ромулиана у Мезии супериор са царским маузолејом), манастири Морача и Грачаница, и историјско градско језгро Цетиња; и природна добра – Тара са кањоном Дрине, Ђавоља Варош, Шар-планина и Делиблатска пешчара. ■

